

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Katten, eller Kiærligheds Triumf

Citation: Baggesen, Jens: "Eventyr og Fortællinger. - 1889", i Baggesen, Jens: *Eventyr og Fortællinger. - 1889*, 1889-1903, s. 45. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen01val-shoot-idm139893714711904/facsimile.pdf> (tilgået 12. maj 2024)

Anvendt udgave: Eventyr og Fortællinger. - 1889

Jeg sad i Himlen selv — jeg saae kun dig, Zemire!
 Og saae kun Guders Syner i hvert Blik —
 Jeg aandede Umbra — hørte Solens Eire,
 Og Sphærerens Musik —
 Jeg holdt din Haand, og sølte Evalds søde,
 Henrykkende jeg veed ei hvad —
 Jeg kyssede den, jeg smeltede, jeg døde
 Paa Stolen, som jeg sad,
 I meer end Engles Salighed — jeg rørte
 De høie Himles Himle med mit Haar —
 Kort sagt: jeg aandede, sølte, saae, og hørte
 Alt hvad en lykkelig Poet formaaer.
 Jeg voved selv et Kys — og nu svandt Jord og Himle —
 Jeg Verden saae som lillebitte Nød,
 Som Erter saae jeg Menneskene vrinkle;
 Og Skibe smaae, som fingerbøller, flød
 Paa Havet, der mig syntes ikke større
 End en Kop Kaffe — men hoor got jeg saae
 Paa disse Ting, saae jeg dog ei, desværre!
 En Kat, som læt ved mine Fodder laae.
 I Muser, som de høie Qvad indgive,
 Du, Sult! og du, som burde nævnes først,
 Poeters egenlige Moder, Tørst!
 O hjælper mig pindarisk at beskrive
 Dens Dine, Hale, Skæg og føle Kløe!
 Nu gielder det! o! hjælper begge to,
 At det en smule heit og frygteligt kan blive!
 Skøndt alle Signelser er vist nok her for natte —
 Med Katte kan kun sammenlignes Katte.

Som blodig Himmelkris, den flammende Komet
 I Nattens Svælg — som Hvalen, naar den fryser,
 Og giennem heftenfeldste Næse nyser
 En Flod, saa stor som Styk, mod Himlen op,
 Og Gallioten med sin Kumpe slænger,